

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

§. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

§. I.

PRIMVM suis Orationibus Collegium totum sustentabat, tam in spiritualibus, quam in temporalibus: res singulas prout quæque erat, perpendens & aestimans: virtutem, Sanctitatem ac Religionem reliquis præferens; subditos in virtute eminentes pluris faciebat, quam doctos & nobiles magna habentes talenta, non tantum tantam virtutem. Et cum aliquem deprehendebat non quidem Eruditum, sed probiratis, & spiritus singularis, dies noctesque cum eo quotdammodo consumebat, ut eum ad profectum, & progressum iuuaret, ut inferius apparebit. Hinc oriebatur, ut vel modicum spirituale bonum pluris faceret, quam quiduis temporale: ideo non patiebatur, ut quis rerum temporalium procurandarum causa, aliquid amitteret, aut vel punctum imminueret exercitorum spiritualium. Cum esset egeni cuiusdam Collegij Rector, habebat Ministrum valde sollicitum, qui anxius ad ipsum currebat, significans, quæ deessent, & necesse esset statim prospicere. Vir Sanctus respondebat, quam anxious venit P. Minister: communicasti ne id cum Domino Deo nostro? respondebat ille, adhuc non habui tempus orandi: & tunc cum magna tranquillitate dimisit illum, dicens: hoc debuit esse primum. eas ad cubiculum, & ora; & offeras tuam orationem, & postea reuertaris huc. Cogitas gregem hunc non habere Dominum? Dominum autem talem habet, cui non tam parui constitit, ut perire permitrat. eas in pace,

R. z & co-

260 VITAE R. P. BALTHASARIS
& cogita, hoc non à tua industria pendere. Disce-
debat P. Minister, ut faceret, quod Pater præcri-
bebat: & sæpè, quando reuertebatur, inue-
niebat prospectum iam esse necessitati perme-
dia, iudicio suo prodigiosa: id promerente fide-
litate, & fiducia sui Rectoris in Deum, ut capite
16. est dictum.

HINC etiam proueniebat, ut quoniam expe-
riebatur valde expedire, liberaliter dare subditis,
quæ erant corporalia, ut liberiùs illi spiritua-
libus attenderent, ideo liberalis valde, ac
solicitus erat, ut omnibus daretur, quod ad
cibum, & vestitum erat necessarium. Quam
ob rem ipsem et singulis mensibus, cum vestitum
custode singula cubicula visitabat; & quere-
bat, quid cuique deesset, ut ei prospiceret: id cura-
bat scripto notari, & ratione postea exigebat, an
esset executioni mandatum. In Refectorio etiam
curabat, ut toti cœmmunitati sufficiens cibus da-
retur: eorum vero, qui mortificationis causa se ipsos
negligeabant, maiorem ipse gerebat curam; et gro-
torum de commiserebatur, eisque indulgebat,
attendens diligenter, ne quid eis deesset; & pro-
modica fæ, quam illis deesse aduerterat, grauiter
eum reprehendebat, cui erat eius cura commissa:
frequenter valde eos inuisiebat, & cum aliquise-
rat in periculo constitutus, etiam noctu illum,
cum alij dormirent, visitabat.

IN rebus omnibus roti cœmmunitati commu-
nibus Primus erat; in Oratione, in Examinib⁹, eu-
do ad mensam, discedendo ex recreatione, in pur-
ganda domo, & in similibus occupationib⁹, ad
quas omnes accedunt. Et quoniam mos est in So-
ciate,

dictate, ut singuli designatum habeant diem lauādi, aut tergendi in culina: ille primo die mensis id semper faciebat, etiam si reliquorum ordo non esset expletus: quo exemplo alios impellebat, ne villo modo huiusmodi occupationibus deessent, valde semper probauit, & laudauit sequi ipsam communitatē, dicens, id valde placere Deo, suamque benedictionē ei in his actionib. impertiuisse.

Cv M quis facultatē perebat ad Extraordinariam aliquā poenitentiam faciendā, id ipse iniungebat, vt in omnibus studeret conformare se communitati, non quārens exemptiones aut priuilegia aliqua singularia; & vt studeret in hoc ipso cum spiritu præstanto excellere. Hoc verò singularē donū à Deo D.N. petebat, vt gratiā ipsi largiretur, eamq; corporis sanitatem, quā sufficeret ad præstādum, quod omnes in communitate præstarent: & benignissimus Dominus petitum donū concessit; nam, licet sāpe esset valetudinarius, disimulabat tamen imbecillitatē illam, vt cōmunitbus actionib. non deesset: experiebatur nimirū, tales à Deo adiuuari, & in spiritu proficere; epusq; habere sufficiēs, tū ad spiritualia exercitia, tum ad alia munia benè præstanda. Addebatque: præstare paulò minus etiā, cum aliqua sanitatis debilitate viuere, & sequi cōmunitatem; quām diutiūs viuere, aut integra vti valetudine, cū aliquib. singularitatibus, quā alios offendūt, & molestē illas ferunt. Cū semel P. Franciscus Riberius, cuius postea faciemus mentionem, facultatem peteret emanēdi usque ad secundam mensam, eò quod indigeret illo tempore pro studio ad quasdam disputationes, quibus ipse præcessē debebat: respōdit

R. 3 illi

illi P. Balthassar: pluris esse faciendum cum omnibus ad mensam accedere: nam sic etiam in ipso studio plus ipsum posse proficere. Paruit bonus subditus, & ex foelici disputationis euentu animaduertit, quā recte bonus P. Rector cōsuluisse.

I T A semper constitutus ac dispositus erat, ut opus nō esset tempus, aut occasiōne cum illo agendi captare: exterior vultus cum sancta quadāgruitate suavis erat, & humanus, ita ut amabilem, ac venerabilem se exhiberet, & omnes filiale ergaē reuerentia cum amore coniungerent. Et licet interdū specie indueret seueritatis, ut subditos exerceret: mox tamē ad pristinā, & familiarem suavitatem redibat: ex altera etiam parte studebat suos in loco publico, & coram sacerdotalibus honorare, honorificè de eis loquens, & cū eo respectu agens cum eis, quem singulorū gradus poscebat. Contemplabatur subditorum suorum vultus, non sinens aliquē diu esse tristē, aut capite demissō incedēre, dicens: in domo Dei neminē tristē incedere debere, sed lātū: & potius excessum in lātitia dissimulabat, quam in tristitia. compatiebatur ijs, qui vel ex debilitate in aliquem defectū laberentur, aut durioris essent ingenij, quibus sāpiū blandiebantur, ut tales defectus repararet. Ideoq; interdum, quos tales nouerat, petebat à Provinciali ad suum Collegium mitti; ut blanda sua directione eos restificaret, ac lucraretur. Et hac ratione multos emolliuit, magnaq; charitate, ac dexteritate in aliis permutauit: eiusenim verba etiam feras videbantur emollire, ac cicures reddere.

CONSTANTISSIMVS erat in seruandise acte, quæcūq; ipsius officium postulabat, etiā ministriss-

ALVAREZ DE SANTILLANA
muitissima, neq; deponebat eius curā & solicitudi-
nem vsq; ad diem & horam vltimā, quo illud per-
ficius curę, quam de rebus grauiorib. gerebat, Ad
obseruationē regulae Rectoris de visitādis interdū-
cunt, nec vllā prætermisit, etiam si plures occupa-
tiones haberet; aut nōcte præcedente graui aliqua
molestia fuisset affectus. Idq; adeò constanter fer-
ravit, vt ipsa Feria sexta, qua discessit Villa-Gar-
num post Orationē, visitauit tamē pro more om-
nia cubicula; nā probus superior nō debet eo præ-
textu, quod breui officiū suum exspirabit, aliquid
de sua cura remittere, sed vltimo adhuc die æquè
exacti, se gerere, atque cùm cœpit primò.

§. II.

PRAEDICTA omnia, & multò adhuc plura
animaduerte licebit, in quadā sūma, quā
sibi fecid, rerū necessariarum, vt quis bonus
esset Superior: quę omniū eorū, qui illū nouim⁹,
iudicio, est exēplar quoddā, & viua imago eorū,
quę ipsem et faciebat: estq; plus aliquid se ipsū ita
depingere; quā alios, vt tales sint, docerē. ita igitur
loquitur: **P**rimū Superioris munus est seruire ani-
mabus, pro quibus Christus mortuus est. & quidē
seruire tanquā seruus suis Dominis propter Chri-
stū: & in eo modico, quod propter Deū fieri po-
dat, quid ipsorum gratia Superior faciat; neque ut
gratias ipsi agat propter talia obsequia: vt eō pu-
riora ipse Dominus acceptet, qud illa erunt mi-
nus notata, minoresq; gratiæ ab hominib. habite.